

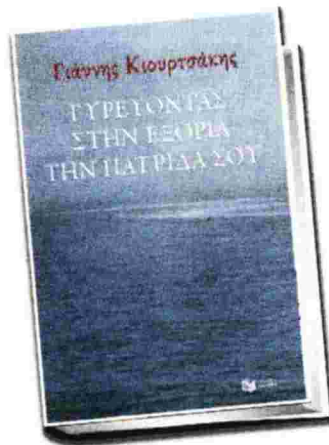
Το κοινό ήθος που ενώνει τους Έλληνες

Τα σκάνδαλα της κρίσης, η εθνική μας ταυτότητα και η ενατένιση του μέλλοντος

Της ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΠΕΛΛΑ

Ενα βιβλίο πολυφωνικό, που συνομιλεί αδιάκοπα με τον αναγνώστη χωρίς να φοβάται να περιπλανηθεί στα χωράφια της φιλοσοφίας και της επιστήμης. Τολμά να μιλήσει για την παρούσα κατάσταση της Ελλάδας, της Ευρώπης και του κόσμου, όχι με την αυθεντία του ειδικού, αλλά με την εξομολογητική γλώσσα της λογοτεχνίας που απευθύνεται αδελφικά στον καθένα, πέρα από σύνορα και ιδεολογικά στεγανά.

Μέσα στο ζόφο της κρίσης, ο αφηγητής προσπαθεί να καταλάβει πώς ναυάγησε η χώρα του. Ανασκαλεύει τη νεοελληνική ιστορία, αλλά και το προσωπικό του παρελθόν: άραγε οι δοκιμασίες του Νεοέλληνα δεν καθρεφτίζουν τη μοίρα της σύγχρονης Ελλάδας; Κι ετούτη, είναι ανεξάρτητη από τη νεωτερική Ευρώπη, μέσα στην οποία γεννήθηκε το νεοελληνικό κράτος; Τα εθνικά δεινά μας μπορούν να ιδωθούν ξεχωριστά από την κρίση του σημερινού κόσμου που υπονομεύει το νόημα της κοινής ζωής, θρέφο-

«Γυρεύοντας στην εξορία την πατρίδα σου»

Του Γιάννη Κιορτσάκη
Εκδόσεις Πατάκι

ντας το μηδενισμό, τη μισαλλοδοξία, την τυφλή βία;

Ξεφεύγοντας από την επικαιρότητα, αναρωτιέται αν υπάρχει κάτι μονιμότερο, ικανό να στηρίξει εμάς τους Νεοέλληνες μέσα στη θεομηνία και να μας ξαναδώσει εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Το αναζητά

πέρα από το στείο εθνοκεντρισμό και το ρηκό εκσυγχρονιστικό κοσμοπολιτισμό, στο κοινό ήθος που μας ενώνει, ακόμα και όταν πολεμάμε ο ένας τον άλλον. Αυτό φανερώνει πρώτα η γλώσσα που μιλάμε – τούτη η συλλογική δημιουργία των Ελλήνων όλων των εποχών. Άραγε αν, ξεκινώντας από εκεί, σκάσουμε στα βάθη του ψυχισμού μας, δεν θα κερδίσουμε μια ελπίδα για το μέλλον, γιατρέυοντας λίγο λίγο τις πληγές μας και δίνοντας ένα μάθημα ανθρωπιάς στους άλλους; Μήπως ήρθε η ώρα να ξαναζωτανέψουμε, τόσο για εμάς όσο και για εκείνους, το πρωταρχικό και πάντα νέο νόημα των παμπάλαιων λέξεων που ανθούν και σήμερα στα χείλη μας – όπως αγορά, κοινωνία, οικο-νομία, δημο-κρατία, πόλις, πολιτική, πολίτης – το οποίο δεινοπαθεί στη σύγχρονη Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο;

Τώρα, ο αφηγητής μπορεί να ατενίσει με πιο καθαρό βλέμμα το καθολικό μας δράμα, ρωτώντας τον εαυτό του και τους άλλους: πώς να υπηρετήσουμε σήμερα τον όποιο μας Θεό δίχως μίσος για τον Θεό των άλλων;